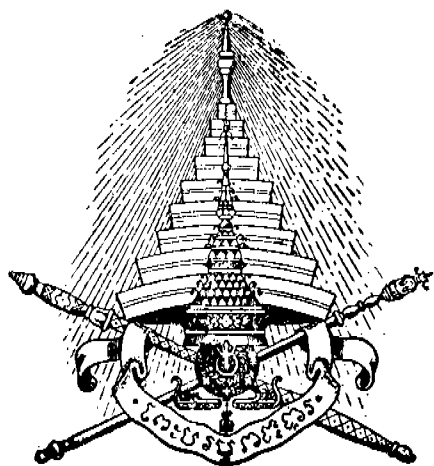

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๒๒

พระราชบัญญัติรถยนต์
พุทธศักราช ๒๔๗๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแกกกฎหมายอันว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไป

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้บังคับบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยก
เลิกบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “รถยนต์” หมายความว่า รถซึ่งเคาะด้วยกำลัง
เครื่องจักรเครื่องกลเว้นแต่ที่เคาะบนราง

(๒) “รถพ่วง” หมายความว่า รถซึ่งรถยนต์ลากไป
ข้างหลัง ขนานข้างหรือใส่ไปข้างหน้า

(๓) “รถยนต์สาธารณะ” หมายความว่า รถยนต์
รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือของ

รถยนต์สาธารณะมีประเภทดังนี้

(ก) รถยนต์ประจำทาง คือรถยนต์บรรทุกคนโดยสาร
เคาะตามทางอันกำหนดไว้เรียกค่าจ้างรายตัวโดยอัตราวางเป็น

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๒๔

ระยะทาง หรือตลอดทางเที่ยวเดียวหรือหลายเที่ยว เพื่อไปถึงที่แห่งใดแห่งหนึ่งอันเป็นปลายทางซึ่งแจ่มกันอยู่แล้ว

(๖) รถยนต์รับจ้าง คือรถยนต์สาธารณะอื่นนอกจากรถยนต์ประจำทาง

(๔) “รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์อย่างอื่น นอกจากรถยนต์สาธารณะ

(๕) “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ถือกรรมสิทธิ์ และให้รวมถึงผู้ครอบครองด้วย

(๖) “เสนาบตี” หมายความว่า เสนาบตีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) “นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งเสนาบตีตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจดทะเบียนและเครื่องหมายสำหรับรถยนต์

มาตรา ๕ รถยนต์ทั้งหลายต้องมีเครื่องหมาย และส่วนควบถูกต้องตามกฎหมายเสนาบตี และได้จดทะเบียน ณ สำนักนายทะเบียนเสียเงินภาษีตามมาตรา ๒๓, ๒๕ กับได้เสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายเสนาบตีแล้ว จึงให้ใช้ได้

เล่ม ๔๗ หน้า ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓

แม้เมื่อได้จดทะเบียนเสียภาษีและค่าธรรมเนียมแล้ว ถ้าปรากฏว่า เครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบบกพร่องไปจากที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี้ ท่านห้ามมิให้ใช้รถนั้น จนกว่าจะได้แก้ไขให้คืนดี

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนเรียกเงินภาษีกับค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้และกฎเสนาบดี้แล้ว รับจดทะเบียนรถยนต์และออกหนังสือสำคัญให้ เว้นแต่ปรากฏว่ารถยนต์นั้นน่ากลัวเป็นเหตุให้เกิดอันตรายในเวลาใช้

มาตรา ๗ ท่านห้ามมิให้ใช้ “รถยนต์ส่วนบุคคล” เป็นรถยนต์สาธารณะ เว้นแต่นายทะเบียนเห็นสมควรเปลี่ยนทะเบียนให้เป็นรถยนต์สาธารณะและได้เสียภาษีเพิ่มขึ้นอีกอย่างรถยนต์สาธารณะตามกำหนดเวลาที่ยังเหลืออยู่ในปีนั้น ส่วนรถยนต์สาธารณะ ท่านว่าใช้เป็นรถยนต์ส่วนบุคคลได้

รถยนต์สาธารณะที่จดทะเบียนเป็นรถบรรทุกสิ่งของท่านว่าใช้เป็นรถบรรทุกคนโดยสารก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอันว่าด้วยรถให้เข้าหรือรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

รถยนต์สาธารณะที่จดทะเบียนเป็นรถรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ท่านห้ามมิให้ใช้เป็นรถบรรทุกสิ่งของ นอกจาก

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๒๖

ของไปกับตัวผู้โดยสารคนหนึ่งๆ ไม่เกินน้ำหนักยี่สิบกิโลกรัม

มาตรา ๘ รถยนต์ซึ่งมีไว้เพื่อขาย หรือเพื่อซ่อม เมื่อจะจับเพื่อการนั้นๆ ต้องมีใบอนุญาตและมีเครื่องหมายพิเศษตามกฎหมายดี ใบอนุญาตและเครื่องหมายพิเศษที่กล่าวนี้ใช้สับเปลี่ยนกันได้ ไม่จะเพาะคันรถ

มาตรา ๙ การจับรถตามความในมาตรา ๘ ผู้ถือใบอนุญาตต้องบันทึกรายการไว้ดังต่อไปนี้ทุกครั้ง สำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจได้ทุกเมื่อ

- (๑) ยี่ห้อรถ และเลขเครื่องหมายเครื่องยนต์
- (๒) ไปเพื่ออะไร
- (๓) วัน เวลา ที่รถออกจากที่และกลับถึงที่
- (๔) ชื่อผู้จับ

มาตรา ๑๐ รถยนต์สาธารณะและรถยนต์ส่วนบุคคลที่จดทะเบียนเป็นรถบรรทุกของ ให้ใช้บรรทุกได้ไม่เกินน้ำหนักและจำนวนอันเจ้าหน้าที่ได้กำหนดให้ภายในบังคับแห่งกฎหมายดี

มาตรา ๑๑ รถยนต์สาธารณะและรถยนต์ส่วนบุคคลอันได้จดทะเบียนแล้วนั้น ให้มีเครื่องหมายทะเบียน และถ้าเป็นรถบรรทุกให้มีเครื่องหมายอัตราบรรทุกอย่างมากร หรือ

เล่ม ๔๗ หน้า ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓

กำหนดจำนวนคนโดยสารอย่างมาก ปิดไว้ที่คันรถในที่อื่น
เจ้าหน้าที่ได้กำหนดให้

เครื่องหมายทะเบียน อัตราบรรทุก กำหนดจำนวนคน
โดยสาร ให้ใช้ตามแบบของเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๒ ใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์สิ้นอายุวันที่ ๓๑
มีนาคม ทุกปี เว้นแต่จะได้กำหนดวันอื่นไว้ในใบคู่มือ

มาตรา ๑๓ การโอนรถยนต์ ท่านให้ผู้โอนแจ้งแก่นายทะเบียนภายในกำหนดห้าวัน นับแต่วันโอน

มาตรา ๑๔ รถยนต์ที่มีขนาดกว้างยาว หรือน้ำหนัก
รวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกินอัตราที่เสนาบดีกำหนดไว้ ห้าม
ไม่ให้เติมน้ำมันและทางหลวง

มาตรา ๑๕ ถ้าจะย้ายรถยนต์ไปไว้ต่างท้องที่ ให้แจ้ง
ความต่อนายทะเบียนท้องที่เดิมและท้องที่ใหม่ภายในสิบห้าวัน

ผู้ใดสั่ง หรือนำรถยนต์เข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อ
จำหน่ายหรือสร้างขึ้นใหม่เพื่อจำหน่าย ผู้นั้นต้องส่งบัญชีรับ
และจำหน่าย ให้แก่นายทะเบียนก่อนวันที่ ๑๕ ของเดือน
ใหม่ทุก ๆ เดือน บัญชีนั้นให้มีรายการตามที่กำหนดไว้ใน
กฎเสนาบดี

หมวด ๒

ใบอนุญาตขับรถยนต์

มาตรา ๑๖ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๑ ผู้ขับรถยนต์
ต้องรับใบอนุญาตขับรถจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ใบอนุญาตขับรถยนต์มี ๓ ชนิด คือ

(๑) ใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล นอกจากรถ
จักรยานยนต์

(๒) ใบอนุญาตขับรถสาธารณะ นอกจากรถ
จักรยานยนต์

(๓) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์

ใบอนุญาตชนิดที่ ๑ จะใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๒
ที่ ๓ ไม่ได้

ใบอนุญาตชนิดที่ ๒ ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๑ ได้แต่
จะใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๓ ไม่ได้

ใบอนุญาตชนิดที่ ๓ ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๑ ที่ ๒
ไม่ได้

ใบอนุญาตขับรถยนต์ทุกชนิดสิ้นอายุเพิ่มวันที่ ๓๑
มีนาคมทุกปี

มาตรา ๑๘ บุคคลผู้ใดเมื่อได้แสดงให้เห็นที่เป็นที่พอใจนายทะเบียน ว่าตนเป็นผู้มีวุฒิและลักษณะดังต่อไปนี้ ท่านว่าชอบที่ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล

- (๑) มีความรู้และความสามารถในการขับรถยนต์
- (๒) มีความรู้ข้อบังคับการจราจร
- (๓) ร่างกายไม่ทุพพลภาพ สามารถขับรถยนต์ได้
- (๔) อายุสิบแปดปีขึ้นไป
- (๕) ไม่มีใบอนุญาตอยู่แล้ว ไม่ว่าใบอนุญาตนั้นจะได้ถูกดหรือไม

ถ้าจะรับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ ต้องมีวุฒิและลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

- (๖) มีอายุสิบแปดปีขึ้นไป
- (๗) พูดภาษาไทยได้พอควร
- (๘) รู้จักถนนและทางหลวงพอควรในจังหวัดนั้น ๆ
- (๙) ปราศจากโรคติดต่อ ซึ่งปรากฏแก่ตนายทะเบียน ทำให้เห็นว่าน่าเป็นที่ยกเว้นแก่ประชาชน

(๑๐) ยังไม่เคยรับพระราชอาญาถึงจำคุกโดยคำพิพากษาที่สุดเพราะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดตามกฎหมายลักษณะอาชญามาตราต่อไปนี้คือ มาตรา ๑๗๔ ถึง

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๓๐

มาตรา ๑๗๖ ณะเพาะการใช้ให้ผู้อื่นกระทำผิดตามมาตราที่
ระบุต่อไปนี้ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๖; มาตรา ๑๘๘ ถึง
มาตรา ๑๙๔; มาตรา ๒๐๑ ณะเพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับความ
ผิดในมาตราต่างๆ แห่งภาค ๒ ส่วนที่ ๕ อันได้ระบุไว้ข้างต้น;
มาตรา ๒๐๒ ถึงมาตรา ๒๐๖; มาตรา ๒๐๘; มาตรา ๒๔๓ ถึง
มาตรา ๒๔๕ วรรค ๒; มาตรา ๒๔๖; มาตรา ๒๔๘ ถึง
มาตรา ๒๕๘; มาตรา ๒๖๘ ถึงมาตรา ๒๗๐; มาตรา ๒๗๒
ณะเพาะเมื่อเกี่ยวกับมาตรา ๒๗๐; มาตรา ๒๗๓ ถึงมาตรา ๒๗๗;
มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๓๐๔; มาตรา ๓๐๖; มาตรา ๓๑๒;
มาตรา ๓๑๔; มาตรา ๓๑๗ ถึงมาตรา ๓๑๙; มาตรา ๓๒๑ ถึง
มาตรา ๓๒๕; มาตรา ๓๓๔ (๒); มาตรา ๓๓๕ อนุมาตรา ๑๓,
๑๘, ๒๔; มาตรา ๓๓๖ อนุมาตรา ๑๕

มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ผู้ใด
ขาดวุฒิและลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ ก็ดี หรือ
บกพร่องไปภายหลังเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วก็ดี ท่านให้
นายทะเบียนถอนใบอนุญาตคืนมาฆ่าเสีย

ถ้าปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ผู้ใด •

(ก) ต้องคำพิพากษาที่สุดให้ปรับฐานกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎเสนาบดีซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นคำสั่งเกี่ยวกับการจราจร หรือ

(ข) ต้องคำพิพากษาที่สุดให้ปรับในฐานขับรถหรือกระทำการใด ๆ ด้วยอาการอันน่าเป็นภัยต่อประชาชน หรือ

(ค) มีผู้ยื่นเข้ามากล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนน หรือทางหลวง โดยขู่เข็ญ ตูมฉ้อ หรือรังแกรบกวนคนขับรถด้วยกันก็ดี คนโดยสารก็ดี หรือคนเดินทางก็ดี ท่านว่านายทะเบียนจะเรียกใบอนุญาตมายึดไว้ก็ได้

ท่านห้ามมิให้ยึดใบอนุญาตขับรถย่นตรึงเกินกว่าหนึ่งปี แต่ว่าในกรณีที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ ผู้ขับต้องหาคดีอาชญาในประเภทอันได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๘ อนุมาตรา ๑๐ หรือในข้อ (ก) และ (ข) ที่กล่าวข้างต้น ท่านว่าการยึดอาจตั้งต้นแต่เวลายื่นฟ้องต่อศาลได้สวนเป็นต้นไปจนถึงเวลาที่คำพิพากษาถึงที่สุด กำหนดเวลายึดในกรณีเช่นนี้อาจเกินหนึ่งปีก็ได้ ในระวางยึดนั้น ท่านว่าไม่ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาต

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๓๒

เมื่อได้ยึดใบอนุญาตไว้แล้ว ให้นำทะเบียนสลักหลัง
ใบอนุญาตไว้

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๑๗ และ ๒๑ ห้ามมิให้
เจ้าของรถ หรือคนขับยอมให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตหรือผู้ใบ
อนุญาตขับรถประเภทอื่น เข้าขับรถของตนหรือซึ่งตนเป็น
คนขับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามนี้ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับ
อนุญาตให้ขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่าปีหนึ่งควบคุมอยู่ด้วย
ในการฝ่าฝืน ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้น ท่านว่าผู้
ควบคุมต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง เว้นแต่เมื่อพิสูจน์ได้ว่า
ผู้ฝ่าฝืนฝ่าฝืนคำสั่งในเวลาที่ยังอยู่

ห้ามมิให้ผู้อื่นอยู่ในรถในเวลาฝ่าฝืน นอกจากผู้
ควบคุมกับผู้ฝ่าฝืน

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตขับรถต้องมีใบอนุญาต
อยู่กับตัวในเวลาขับเอง หรือควบคุมผู้อื่นฝ่าฝืนเพื่อแสดง
ต่อเจ้าพนักงานได้เสมอ

หมวด ๓

ภาษี

มาตรา ๒๓ ภาษีม้อัตราประจำปี ดังนี้

(๑) รถพ่วง (ภายในบังคับแห่งอนุมาตรา ๖ และ ๗
ต่อไปนี้) คันละยี่สิบบาท

(๒) รถยนต์ส่วนบุคคล นอกจากรถสำหรับบรรทุก
ของและลากจูง ให้เก็บภาษีตามกำลังเครื่องยนต์ โดยอัตรา
หนึ่งแรงแม้หรือเศษของแรงแม้ต่อสองบาท

(๓) รถแทรกเตอร์ใช้เป็นเครื่องมือการกสิกรรมคันละ
สิบบาท

(๔) รถยนต์นอกจากที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (๒) และ
(๑) ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักโดยอัตราต่อไปนี้

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๓๔

น้ำหนักรถยนต์ร่วมกับ น้ำหนักบรรทุกที่อนุญาต อย่างมากเป็นกิโลกรัม	รถยนต์สาธารณะ สำหรับบรรทุกของ หรือสำหรับลากจูง	รถชนิดอื่น ๆ
ไม่มากกว่า ๑๐๐๐	๑๒๐ บาท	๑๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๐๐๑ ถึง ๑๕๐๐	๑๕๐ บาท	๑๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๑๕๐๑ ถึง ๒๐๐๐	๑๘๐ บาท	๑๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๒๐๐๑ ถึง ๒๕๐๐	๒๑๐ บาท	๑๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๒๕๐๑ ถึง ๓๐๐๐	๒๔๐ บาท	๒๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๓๐๐๑ ถึง ๓๕๐๐	๒๗๐ บาท	๒๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๓๕๐๑ ถึง ๔๐๐๐	๓๐๐ บาท	๒๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๔๐๐๑ ถึง ๔๕๐๐	๓๓๐ บาท	๒๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๔๕๐๑ ถึง ๕๐๐๐	๓๖๐ บาท	๓๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐๑ ถึง ๕๕๐๐	๓๙๐ บาท	๓๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๕๕๐๑ ถึง ๖๐๐๐	๔๒๐ บาท	๓๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๖๐๐๑ ถึง ๖๕๐๐	๔๕๐ บาท	๓๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๖๕๐๑ ถึง ๗๐๐๐	๔๘๐ บาท	๔๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๗๐๐๑ ถึง ๗๕๐๐	๕๑๐ บาท	๔๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๗๕๐๑ ถึง ๘๐๐๐	๕๔๐ บาท	๔๕๐ บาท

(๕) ในการคำนวณน้ำหนักบุคคล ให้ถือว่าคนหนึ่งมี
น้ำหนักห้าสิบกิโลกรัม

(๖) รถยนต์และรถพ่วงซึ่งใช้ล้ออย่างอื่น นอกจากยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้อีกร้อยละยี่สิบ

(๗) รถจักรยานยนต์ให้เก็บภาษีคันละสิบบาท และรถพ่วงของรถจักรยานยนต์คันละห้าบาท

(๘) วิธีคำนวณแรงม้าให้คิดตามตำหรับซึ่งเสนาบดีจะประกาศกำหนดให้

มาตรา ๒๔ รถยนต์ประจำทางที่ได้จดทะเบียนตาม มาตรา ๕ แล้วนั้น ท่านว่าต้องรับใบอนุญาตพิเศษอีกชั้นหนึ่ง จึงให้เดินประจำทางได้ ใบอนุญาตพิเศษนี้ เรียกว่าใบอนุญาตประจำทาง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำทางนั้นต้องเสียเป็นระยะครึ่งปี ตามอัตราซึ่งเสนาบดีเป็นผู้กำหนด ใบอนุญาตประจำทางโอนกันไม่ได้

มาตรา ๒๕ เงินภาษีนั้น ท่านให้เสียล่วงหน้าต่อนายทะเบียน จะเสียคราวละงวดสามเดือนของปีหรือคราวละหลายงวดก็ได้ แต่ถ้าเสียเป็นงวด ท่านว่าต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มตามที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดีสำหรับการที่มาเสียคราวหลัง ๆ ต่อมาในปีเดียวกัน

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๓๖

มาตรา ๒๖ รถยนต์ดังต่อไปนี้ ท่านว่าได้รับความยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษี

(๑) รถดับเพลิง

(๒) รถใช้ในราชการทหาร

(๓) รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ ซึ่งมีใช้รถสำหรับให้เช่า

(๔) รถของรัฐบาลหรือสุขาภิบาลเฉพาะที่ใช้ในการสร้างหรือบำรุงรักษาทาง

(๕) รถซึ่งผู้ค้ามิได้ขาย

มาตรา ๒๗ ภาษีรถยนต์ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้ครอบครองเป็นผู้เสีย รถยนต์ที่ได้เสียภาษีแล้วในปีนั้น ถ้าเปลี่ยนตัวผู้ครอบครอง ท่านว่าผู้ครอบครองใหม่ไม่ต้องเสียภาษีซ้ำ

มาตรา ๒๘ นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งเสนอติดตั้งให้มีอำนาจทำการตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าตรวจในที่ซึ่งมีเหตุที่ควรเชื่อว่ามีรถยนต์ที่จะต้องเสียภาษีตามความในพระราชบัญญัตินี้ การเข้าตรวจตั้งแต่วัน ให้ทำได้ระวางพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๒๘ นายทะเบียนอาจทำคำสั่งเรียกบุคคลซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าจักต้องเสียภาษีรถยนต์มายังสถานที่ทำการเพื่อสอบถาม ยี่ห้อ จำนวน ประเภท ขนาดน้ำหนัก เลขหมายตัวรถ และเลขหมายเครื่องรถยนต์

มาตรา ๓๐ ถ้าจำนวนเงินภาษีซึ่งต้องเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ให้นำมาชำระให้แก่นายทะเบียนภายในกำหนดเวลาไซ้ร ให้นายทะเบียนแจ้งความเป็นหนังสือไปถึงผู้ที่จะต้องเสียภาษี ให้นำเงินมาชำระณที่ทำการของนายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันได้รับคำแจ้งความ

ถ้าไม่ได้้นำเงินมาชำระภายในกำหนดสิบห้าวัน ให้นายทะเบียนทำคำสั่งมอบให้แก่พนักงานไปเรียกเก็บภาษี หรือยึดรถยนต์มาไว้

มาตรา ๓๑ รถยนต์ที่ยึดมาตามมาตรา ๓๐ นั้น ให้เก็บรักษาไว้เจ็ดวัน ถ้าไม่นำเงินภาษีและค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์มาชำระภายในกำหนดนั้นไซ้ร ก็ให้ขายทอดตลาดรถยนต์คันนั้น ถ้าขายทอดตลาดได้เงินเกินกว่าเงินภาษีและค่าใช้จ่ายก็ให้คืนเงินที่เหลือนั้นให้แก่เจ้าของไป

ห้ามไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สุ่ราคาในการขายทอดตลาด

หมวด ๔

บทลงโทษ

มาตรา ๓๒ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถยนต์ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติหมวด ๑ หรือบทบัญญัติมาตรา ๑๗, ๒๐, ๒๑ หรือ ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดขับรถโดยไม่มีใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว หรือระวางใบอนุญาตถูกเจ้าพนักงานยึดไว้ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๔ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดกระทำความผิดดังกล่าวดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ให้คนอื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเจ้าพนักงานออกให้แก่ตนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดของรถยนต์คันหนึ่งไปใช้ในรถยนต์อีกคันหนึ่ง

(๓) ใช้เครื่องหมายที่เจ้าพนักงานออกและจำหน่ายให้แก่ผู้อื่น

เล่ม ๔๗ หน้า ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓

(๔) เปลี่ยนโดยวิธีใด ๆ หรือซ่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งเครื่องหมายทะเบียนที่เจ้าพนักงานออกให้ประจำรถของตน

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท
มาตรา ๓๕ ผู้ใดละเมิดกฎเสนาบตี ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๖ ในเรื่องรถยนต์ที่มีผู้นำจากต่างประเทศ เข้ามาใช้ในพระราชอาณาจักรชั่วคราว และมีได้จดทะเบียนรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ปฏิบัติตามที่รัฐบาลสยามได้ตกลงกับรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ

มาตรา ๓๗ รถยนต์และเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์อันมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีอยู่แล้วในพระราชอาณาจักรก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือซึ่งจะนำเข้ามาในพระราชอาณาจักรภายในเวลาหกเดือนภายหลังแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้เสนาบตีมีอำนาจผ่อนผัน

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๔๐

ได้ตามควรแก่การ และถ้าอนุญาตให้ใช้ต่อไป ท่านว่ามีให้
เกินสามปี

มาตรา ๓๘ ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎด้วย

(๑) น้ำหนักบรรทุกอย่างมาก หรือกำหนดจำนวนคน
โดยสารอย่างมาก สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลชนิดบรรทุก
ของและรถยนต์สาธารณะทุกชนิด

(๒) สีและเครื่องหมายสำหรับรถยนต์สาธารณะ

(๓) เครื่องแต่งกายและเครื่องหมายคนขับรถยนต์
สาธารณะ

(๔) ขนาดแผ่นป้ายเครื่องหมายและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ
การจดทะเบียนรถยนต์

(๕) ให้รถยนต์ที่จดทะเบียนแล้วแสดงเครื่องหมาย
อย่างใดไว้บนที่ใดในรถยนต์

(๖) กำหนดขนาดกว้างยาวและน้ำหนักรวมทั้งน้ำหนัก
บรรทุกแห่งรถยนต์ที่จะให้เดินบนทางสายใดได้และไม่ได้

(๗) เงื่อนไขในการใช้ล้อยางตัน

(๘) เงื่อนไขในการฝึกหัดขับรถยนต์

(๙) กำหนดขนาดที่นั่งและระวางบรรทุกของและคน
โดยสาร

(๑๐) กำหนดและการใช้เครื่องอุปกรณ์ที่จะติดรถ เช่น โคม เครื่องมองหลัง เครื่องห้ามล้อ แตร เครื่องระงับเสียงท่อไอเสีย

(๑๑) เงื่อนไขในการที่จะอนุญาตให้รถยนต์ที่มีล้ออย่างอื่น นอกจากล้อยางดีบนถนนหรือทางหลวง

(๑๒) ค่าธรรมเนียมสำหรับเครื่องหมายพิเศษ เครื่องหมายทะเบียนหรือเครื่องหมายอื่น อันเกี่ยวกับการจดทะเบียนประจำปี ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถยนต์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเดินรถประจำทาง และค่าธรรมเนียมการออกใบแทน การแก้ไขทะเบียนเมื่อเปลี่ยนเจ้าของรถ การตรวจทะเบียนและแบบคำร้อง และค่าธรรมเนียมอื่นๆ อันจะต้องเรียกตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) ข้อความอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ เสนาบดีมีอำนาจออกกฎข้อบังคับกำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาตเดินรถประจำทาง และมีอำนาจที่จะจำกัดจำนวนใบอนุญาตนั้นๆ ได้ตามแต่จะเห็นสมควรเพื่อป้องกันการแข่งขันอันสิ้นเปลืองไปโดยเปล่าประโยชน์ และอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน ทั้ง

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๔๒

มีอำนาจไม่ต่อใบอนุญาตเติรรถประจำทางเมื่อไม่จำเป็น เพื่อความสะดวกประโยชน์แก่การไปมา หรือจะไม่ยอมออกใบอนุญาตเติรรถประจำทางให้เติรรถในถนน ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมแก่การเติรรถยนต์ประจำทางก็ได้

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตเติรรถประจำทางนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติบกพร่องในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไซ้รว่าท่านนายทะเบียนประจำท้องที่ซึ่งปรากฏความบกพร่องขึ้นนั้นมีอำนาจสั่งคดีได้ไม่เกินสามสิบวัน แต่เสนาบดมีอำนาจที่จะสั่งคดีได้ไม่มีกำหนดเวลาหรือจะสั่งถอนคืนเสียทีเดียวก็ได้

มาตรา ๔๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่เสนาบดผู้ปกครองท้องที่ และนอกนั้นให้เป็นหน้าที่เสนาบดผู้บัญชาการกรมทางที่จะรักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้เสนาบดเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกกฎเพื่อจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน